

Open bedankbrief aan Ventoux Advocaten

Information Dynamics

Stel, u bent advocaat. En daar hoort nog iets bij. Want u bent een door-en-door integere advocaat. Onmogelijk, zegt u? Lees verder!

De casus: Wat doet u met een verzoek om subsidiefraude, marktverstoring, plagiaat e.d. te helpen verhullen? En om daarvoor de gedupeerde partij in discredit te brengen? Dat lijkt simpel voor een integere advocaat. De opdracht prompt weigeren, nietwaar?

Maar Ventoux niet. Ventoux gaf daarentegen een extra betekenis aan integriteit. Hoe? Ventoux schrijft een rapport dat nota bene het evidente ongelijk van zijn cliënt bevestigt. Een rapport ook, waarmee Ventoux insinuaties over en intimidatie van Information Dynamics door cliënt effectief bestrijdt. Bravo! Het meesterschap bestaat eruit dat cliënt helemaal niet bespeurde, petje àf, dat Ventoux cliënt aldus niet vrij, maar schuldig pleit. Daar is zelfs vermakelijk aan dat cliënt ‘zijn’ advocaat ervoor, zo neem ik althans aan, betaalde.

Waar om is dat zo integer? Door de opdracht aan te nemen vermijdt Ventoux allereerst dat een beunhaas ermee aan de slag gaat, een advocaat die het niet zo nauw neemt. Goed gezien! Door de onthullende manier waarop Ventoux vervolgens de opdracht uitvoerde, was het slechts een kwestie van tijd totdat zijn rapport¹ openbaar gemaakt zou worden en daardoor de onrechtmatige gedragingen van cliënt publiek belicht raakten.

Om valse vermoedens op voorhand de kop in te drukken benadruk ik hier dat Ventoux Advocaten en Information Dynamics altijd ten stelligste zullen ontkennen onderling contact gehad te hebben over cliënt en zijn opdracht aan Ventoux. De bijdrage om cliënt met het desbetreffende rapport door de mand te laten vallen is geheel en al de grote verdienste van Ventoux.

Ik moet uit diepste bewondering zeggen, ook de openbaarmaking van het rapport inclusief wat Information Dynamics in een later stadium kennelijk geregisseerd eraan bijdroeg, ensceneerde Ventoux tot in perfectie (uiteraard, zaken blijven zaken, rekening houdend met betalingstermijn). Cliënt liet een (hoge) ambtenaar ernaar verwijzen voor diens “conclusie [...] dat [...] de claim betreffende intellectuele eigendom c.q. plagiaat [...] niet steekhoudend is.”² Natuurlijk maakte die verwijzing nieuwsgierig. Daarom verzocht Information Dynamics aan de ambtenaar in kwestie om “zsm een afschrift van het onderzoeksrapport [...] te sturen.”³ Ventoux vertrouwde tevens erop dat de ambtenaar echter niet eens zou reageren en dat daarom onherroepelijk een Wob-verzoek⁴ door Information Dynamics zou volgen. Precies zó gebeurde het! Eindelijk, op 4 september 2012 arriveerde het gevraagde afschrift. Niet alleen dat. Vanwege de Wob is de informatie openbaar gemaakt en verschijnt aldus tevens op de [website](#) van de Rijksoverheid. Publicatie kost blijkbaar nogal wat extra tijd, maar

¹ Ventoux noemt het rapport een “memo.”

² Bron: brief dd. 23 maart 2012 van directeur-generaal Organisatie en Bedrijfsvoering Rijk, ministerie van BZK, aan directeur Information Dynamics. Openbaar gemaakt vanwege (ander) Wob-verzoek door Information Dynamics.

³ Bron: brief dd. 7 mei 2012 van directeur Information Dynamics aan directeur-generaal Organisatie en Bedrijfsvoering Rijk, ministerie van BZK.

⁴ Wob: Wet openbaarheid van bestuur.

vroeg of laat staat eveneens het desbetreffende rapport van Ventoux Advocaten daar dus voor iedereen beschikbaar.⁵ Terwijl cliënt meende ambtelijke verklaringen met een vertrouwelijk te houden rapport te kunnen manipuleren, doet openbaarmaking sterk vermoeden dat de door Information Dynamics aangesproken ambtenaar het hele rapport op z'n gunstigst nooit bestudeerde of zelfs maar inzag.⁶ Over de integriteit van Ventoux zegt dat niets dan goeds.

Wie de klachten van Information Dynamics niet of nauwelijks kent, help ik op weg met verkenning van hoe Ventoux zijn parasitaire cliënt feitelijk zichzelf laat ontmaskeren. Ventoux deed alsof de valse veronderstellingen en valse suggesties van cliënt wel degelijk kloppen. Die staan dus in het rapport herhaald. Maar dat gebeurde minder klakkeloos dan cliënt bevroedde. Sterk! Wie zo'n aanwijzing wèl serieus neemt om te onderzoeken waarvandaan de kluitjes in de richting van het riet geschoten worden, ontdekt op èlk punt vrijwel onmiddellijk wat voor regelrechte ònzin cliënt allemaal beweert.

Ogenschijnlijk trouw aan wat cliënt souffleerde, stelt Ventoux o.a. dat Information Dynamics “zich [...] publiekelijk [...] negatief uit[laat] over h[et] werk [van cliënt] binnen het [consortium].” Daarvoor verwijst Ventoux naar de paragraaf *diversen* in *Metapatroon, handboek stelselmatig informatieverkeer* van Information Dynamics.⁷

Nee maar, cliënt was dus bekend met dat handboek! Via die verwijzing komt de lezer terecht bij, precies, ... de zéér, zéér uitgebreide documentatie over Metapatroon. Wie zelfs maar de geringste moeite doet om *Metapatroon, handboek stelselmatig informatieverkeer* zelfs maar oppervlakkig te bekijken, ontdekt meteen dat Ventoux namens cliënt, zachtjes uitgedrukt, een totaal verkeerde, misleidende voorstelling van zaken geeft.

Merk op hoe Ventoux een bewering geheel voor rekening van cliënt laat: “Jullie gaven aan dat [jullie] geen (nagenoeg) 1 op 1 materiaal van [Information Dynamics] he[bben] gebruikt, zoals tekeningen of tekst, maar dat het gaat om een eigen ontwikkeling van [...] ideeën [van Information Dynamics] voor een modelleertaal op basis van de context.” Maar iedereen kan o.a. door raadpleging van genoemd handboek simpel nagaan dat Metapatroon niet ophoudt bij een idee, maar een uitgewerkte methode voor conceptueel modelleren is. Liet cliënt, een organisatie die zich afficheert als kennisinstelling, dat soms na? Of ontbreekt daar domweg kennis, wetenschappelijke integriteit enzovoort?

⁵ Openbaarmaking vergde herhaalde telefonische navraag c.q. herinnering door Information Dynamics. Na pakweg anderhalve maand was het zover, met dank aan de vriendelijke BZK-ambtenaar. Zie *Wob-verzoek over juridisch adviesrapport van een derde partij* en — voor het rapport van Ventoux Advocaten — *Bijlage bij Wob-verzoek over juridisch adviesrapport van een derde partij*.

⁶ Datzelfde vermoeden lijkt helaas gerechtvaardigd over andere ambtenaren waarvan Information Dynamics hulp inriep om tot een opbouwende oplossing van o.a. de plagiaatkwestie te komen. Overal afgepoeierd, zie ook *Van klacht tot erger*.

⁷ De passage waarop Ventoux namens cliënt doelt, moet (geweest) zijn:

“Nota bene, van het gesponsorde consortium zoals [op de website van Forum Standaardisatie, themapagina Semantiek] vermeld staat neem[t Information Dynamics] nadrukkelijk afstand. Zonder deugdelijke verwijzingen publiceert [cliënt] onder de noemer van [consortium] een mislukte kopie van een gedeelte van Metapatroon. Zelfs de oppervlakkigste vergelijking wijst prompt uit dat tot en met details overgenomen zijn. Dat gebeurt ook zonder instemming van c.q. zakelijke overeenkomst met Information Dynamics, waardoor concurrentie aan de orde is. Dat is extra merkwaardig, omdat [cliënt] eerder in opdracht van (Bureau) Forum Standaardisatie een beoordeling, overigens positief, van Metapatroon opstelde die gezaghebbend en daarom onafhankelijk diende te zijn. Met vervolgens het consortium in kwestie vermengt [cliënt] dus strijdige functies. Voorts bestaat twijfel gelet op zowel het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (artikel 107: marktverstorende staatssteun is verboden) als de toegepaste regeling voor EZ-cofinanciering (Metapatroon bestaat allang; het consortium deed dus niets nieuws, terwijl de subsidie gebaseerd werd op de claim van nieuwheid van onderzoek) over de rechtmatigheid van de staatssteun aan [cliënt] (en TNO) respectievelijk aan zgn deelnemers voor dat consortium.”

Wie de rapportages zoals *Essence taaldefinitie en denkwijze* (versie 31 mei 2011) er bij haalt van een zgn consortium waaraan cliënt deelneemt, hoera, “bekeken [...] in samenhang” spoort Ventoux aan, herkent voorts onmiddellijk dat “van een eigen ontwikkeling” door cliënt respectievelijk consortium géén sprake is. De “door [cliënt] genomen afstand tot [Information Dynamics’] werk” bestaat wat Metapatroon als methode voor conceptuele modellering betreft **niet**. Voor een beknopte analyse van methodische overeenkomst, zie *Zoek de verschillen!* Kortom, wat cliënt opvat als “negatief,” blijkt een realistische, nog ingetogen geformuleerde schets van diverse wangedragingen door cliënt annex consortium. Eerder sprak Information Dynamics cliënt en overige consortiumdeelnemers direct erop aan, maar dat haalde helaas niets uit. Cliënt blijft bezweren dat er “afstand” bestaat, maar heeft nooit beweert wát zulke kritieke verschillen in methodisch opzicht zouden zijn met Metapatroon. Nogmaals, vooral voor een organisatie die prat gaat op positionering als kennisinstelling, zoals cliënt doet, is dergelijke inhoudelijke ontwijking hoogst merkwaardig. Information Dynamics kiest o.a. voor publiciteit omdat cliënt de afbrekende handelswijze voortzet tegenover Information Dynamics in het bijzonder en het zgn algemeen belang in het ... algemeen. Gelukkig krijgt Information Dynamics met publiciteit nu hulp van Ventoux.

“Voor onze advisering[.]” rapporteert Ventoux met fijn gevoel voor evenwichtige verhoudingen, “bekeken we specifiek [...] *GBA Startpakket+* [...] van [Information Dynamics.]” Een voetnoot bevat de correcte verwijzing: <http://gbahandleiding.knitbits.com>.⁸ In deze url verdienen twee samenstellende delen nadere aandacht en het is dus aannemelijk dat Ventoux dáárom “specifiek” met dit document op de proppen kwam. De ene term is “handleiding” en de andere “knitbits.”

Wie *GBA Startpakket+* met de opgegeven url oproept, krijgt als het ware de hoofdpagina voorgeschoteld van een handleiding voor het gebruik van een gelijknamig prototype. Als u de muis manoeuvreert boven een tekst in het conceptuele informatiemodel à la Metapatroon, ziet u de aanwijspijl veranderen in een hand met uitgestoken wijsvinger. Klikte u op de linkermuisknop, dan verschijnt het dienovereenkomstige gedeelte van de handleiding. Het prototype zèlf bestaat sinds 2002 ... en doet ’t nog steeds!⁹ Zou cliënt ooit zover gekeken hebben?

De term “knitbits” is eveneens zéér relevant, omdat KnitbITs het programmatuurplatform is dat Information Dynamics ontwikkelde en zakelijk aanbiedt voor operationalisering van informatiemodellen die met Metapatroon ontworpen zijn.¹⁰ Zó rapporteerde nota bene cliënt eerder uitgesproken positief: “Naast principes, een taal, en patronen, kent Metapattern ook een werkende implementatie in software.”¹¹ Dat is helemaal juist. Metapatroon is méér dan een idee. Metapatroon is een werk. Daarop is KnitbITs als werk gebaseerd.

In het algemeen maakt Ventoux nauwgezet werk van bronvermeldingen, waaraan het zo aantoonbaar schort in de consortiumrapportages. Kunt u gewoon even nagaan. Dat is eenvoudig genoeg beginnend bij de bronnen die Ventoux wèl vermeldt.

Verder van Ventoux geen kík over de magere, zeer selectieve documentatie die cliënt ter beschikking stelde. Mooi gedaan. De evident schaarse bronnen uiterst zorgvuldig vermelden,

⁸ Deze voetnoot is in december 2014 toegevoegd. Url is gewijzigd:

<http://www.informationdynamics.nl/gbahandleiding/htm/>

⁹ Via http://www.informationdynamics.nl/knitbits/htm/gba_startpakket.htm kunt u het prototype GBA Startpakket+ starten.

¹⁰ Ook de website met url www.knitbits.com is van Information Dynamics.

¹¹ Evaluatie door cliënt van Metapatroon, in opdracht van Bureau Forum Standaardisatie. Het evaluatieverslag van cliënt vormt bijlage C van het rapport *Semantiek op stelselschaal: issues en oplossingsrichtingen* (Bureau Forum Standaardisatie, 19 juni 2009).

verder niets. Zo laat Ventoux meer kritische vragen opkomen dan ooit kan lukken met een uitvoerig betoog. Dat gebrek valt zo pas ècht op en legt aldus, vriendelijk gezegd, de vooringenomenheid van cliënt bloot.

Natuurlijk is het ook een prima vondst dat Ventoux opgeeft hoe weinig tijd “op basis van de ontvangen informatie” aan de opdracht is besteed. Door te specificeren dat er slechts twee telefoongesprekken met cliënt en een emailbericht van cliënt aan te pas kwamen doet Ventoux alsof er vluchtig prutswork geleverd is. Hier bedriegt de schijn echter. De flauwekul is door Ventoux zorgvuldig gearrangeerd en nodigt uit tot inspectie.

Gelet op de beknoptheid van het rapport aan cliënt, luttele drie pagina’s, strooit Ventoux dus wel degelijk met aanwijzingen. Ze zijn voor de oplettende lezer onmogelijk te missen. Wie ook maar eventjes verder kijkt dan zijn neus lang is, ontdekt onmiddellijk overal dat er niets klopt van de positie die cliënt probeert te bemachtigen. Ja, cliënt was “coauteur” van het rapport *Semantiek op stelselschaal: issues en oplossingsrichtingen* (Bureau Forum Standaardisatie, 19 juni 2009), dat is nog waarheidsgetrouw. Wat cliënt eraan bijdroeg, is echter bijlage C. Dat is een ... evaluatie van Metapatroon ... dat dus allang bestond ... wat dáár door cliënt uitgesproken erkend is. Hoe dan ook, die bijlage bevat methodisch aantoonbaar niets nieuws. Cliënt “coauteur” van *Semantiek op stelselschaal: issues en oplossingsrichtingen*? Ja! Co-uitvinder oid van Metapatroon? Nee!! Cliënt probeert valselijk de suggestie te wekken dat hij met Information Dynamics “heeft [...] samengewerkt [...] om het conceptueel modelleren [...] door te ontwikkelen.” Nogmaals, aantoonbaar onjuist. Methodische bijdragen door cliënt zijn er zelfs helemaal nergens, dus evenmin later in consortiumrapportages waarin Metapatroon geakaapt is.

Ventoux zet voor de lezer een spoor uit. Inderdaad, wat is er aan de hand? Ja, de lezer begrijpt het goed dat cliënt in betaalde opdracht Metapatroon evalueerde, vervolgens Metapatroon en een tevens allang bijbehorend programmatuurplatform (KnitbITs) van Information Dynamics voor de vorming van een consortium (met de opdrachtgever van de eerdere evaluatie nota bene als mede-initiatiefnemer en één van de deelnemers) verheimelijkte (wat o.a. cliënt dus onrechtmatig een aanzienlijke – extra – overheidssubsidie opleverde en waardoor de Nederlandse Staat onrechtmatige staatssteun verleende), als product van het consortium Metapatroon nabootste en met het consortium c.q. afgeleid ervan valse concurrentie bedreef en nog altijd bedrijft (marktverstoring).

Is het daarom ècht zo vreemd, zo lijkt Ventoux tussen de regels als vraag te opperen, dat “[e]en constructieve samenwerking met [Information Dynamics] in het kader van het consortium [...] onmogelijk [blijkt]?” De vraag zal vanzelfsprekend retorisch bedoeld zijn. Nee, vreemd is dat allerminst. Cliënt heeft Information Dynamics door nabootsing van Metapatroon bestolen, door valse concurrentie ermee verder gedupeerd. Heeft door zijn aandeel in subsidiefraude en frustratie van innovatie het algemeen belang geschaad. Wie is er nu destructief bezig?

En is dat alles? Nog lang niet en opnieuw verstrekt Ventoux een duidelijke vingerwijzing. “De rapporten van [cliënt] binnen het [consortium] kunnen worden aangemerkt als wetenschappelijke verhandelingen[,]” stelt Ventoux naar het lijkt ter verdediging van cliënt. Wetenschappelijk? Ja, zo is het maar nèt! Ventoux heeft wederom volkomen gelijk, dus moeten de desbetreffende rapporten eveneens volgens normen voor wetenschappelijke integriteit worden beoordeeld. Zie *Notitie Wetenschappelijke Integriteit* (KNAW, NWO en VSNU, 2001, paragraaf 3, pp. 6-7) voor een opsomming van voorbeelden van inbreuk op de wetenschappelijke integriteit. Ook toetsing aan zulke voorbeelden ziet er voor cliënt slecht uit, het is helaas niet anders.

(Ook) werkelijk schitterend door hun ontmaskeringspotentieel zijn de verdraaiingen door Ventoux ter, ahum, onderbouwing van “de reële kans dat Pieter Wisse niet met succes auteursrechten kan claimen op de door hem ontwikkelde methode.” Ventoux laat niets aan het toeval over door voorts te beweren dat “die rechten dan aan de UvA of Forum Standaardisatie als zijn opdrachtgevers toekomen op basis van eventuele contractuele afspraken.” Heb ik ooit voor de UvA gewerkt? Haha, ikzelf weet van niets. En Forum Standaardisatie erkent nota bene expliciet dat Information Dynamics de intellectuele eigendom bezit van Metapatroon; slechts door de uniciteit van de dienstverlening door Information Dynamics te benadrukken, kon Forum Standaardisatie destijds een opdracht verstrekken aan een ander bedrijf, Information Dynamics dus, dan waarmee een zgn mantelovereenkomst gesloten was.

Voor de voornaamste klacht van Information Dynamics, te weten de vervanging van de naam Metapatroon door cliënt en consortium voor wat tot in detail dezelfde methode voor conceptuele modellering is, doet het er trouwens zelfs niets toe wie het auteursrecht houdt. Wat daarvoor telt volgens de Auteurswet, is de maker (artikel 25, lid 1, onder *b*).¹² En wie dat is, briljant, laat Ventoux ronduit weten. Ik haalde al aan: “de door hem ontwikkelde methode.” Inderdaad, “methode,” zeg ook maar een werk. Ontwikkeld door wie? Dat staat er klip-en-klaar bij: “Pieter Wisse.” Ja, dat ben ik, oprichter en directeur van Information Dynamics. En als “Pieter Wisse” wil dat “de methode” Metapatroon heet, is dat zo, klaar.

Ventoux, har-te-lijk bedankt!

Pieter Wisse
directeur

September - oktober 2012, webeditie 2012 © Information Dynamics

¹² Volledig luidt artikel 25 van de *Auteurswet* als volgt:

“1. De maker van een werk heeft, zelfs nadat hij zijn auteursrecht heeft overgedragen, de volgende rechten:

- a. het recht zich te verzetten tegen openbaarmaking van het werk zonder vermelding van zijn naam of andere aanduiding als maker, tenzij het verzet zou zijn in strijd met de redelijkheid;
- b. het recht zich te verzetten tegen de openbaarmaking van het werk onder een andere naam dan de zijne, alsmede tegen het aanbrengen van enige wijziging in de benaming van het werk of in de aanduiding van de maker, voor zover deze op of in het werk voorkomen, dan wel in verband daarmee zijn openbaar gemaakt;
- c. het recht zich te verzetten tegen elke andere wijziging in het werk, tenzij deze wijziging van zodanige aard is, dat het verzet zou zijn in strijd met de redelijkheid;
- d. het recht zich te verzetten tegen elke misvorming, verminking of andere aantasting van het werk, welke nadeel zou kunnen toebrengen aan de eer of de naam van de maker of aan zijn waarde in deze hoedanigheid.

2. De in het eerste lid genoemde rechten komen, na het overlijden van de maker tot aan het vervallen van het auteursrecht, toe aan de door de maker bij uiterste wilsbeschikking aangewezen.

3. Van het recht, in het eerste lid, onder *a* genoemd kan afstand worden gedaan. Van de rechten onder *b* en *c* genoemd kan afstand worden gedaan voor zover het wijzigingen in het werk of in de benaming daarvan betreft.

4. Heeft de maker van het werk het auteursrecht overgedragen dan blijft hij bevoegd in het werk zodanige wijzigingen aan te brengen als hem naar de regels van het maatschappelijk verkeer te goeder trouw vrijstaan. Zolang het auteursrecht voortduurt komt gelijke bevoegdheid toe aan de door de maker bij uiterste wilsbeschikking aangewezen, als redelijkerwijs aannemelijk is, dat ook de maker die wijzigingen zou hebben goedgekeurd.”